

har haft utrolig megen glæde af. Men jeg synes, at der er nogle grundlæggende problemer ved lige præcis den her måde at skruet et råd sammen på, og derfor kan jeg heller ikke støtte den udgave, der er foreslået her.

Jeg synes faktisk, at forslagsstillerne selv leverer argumenter for, hvorfor det er en dårlig idé. Et af de eksempler, der bliver nævnt som noget, man kunne tage op og diskutere, er aktivering af kontanthjælpsmodtagere, og der bliver også nævnt rettigheder for kontanthjælpsmodtagere.

Men de rettigheder, der blev efterlyst af forslagsstillerne, er jo lige præcis nogle rettigheder, som forslagsstillerne ønsker i arbejdsmarkedsregi. Det angiver sådan set meget godt, at det jo her er som på mange områder inden for det sociale område, nemlig at de problemer, vi arbejder med inden for det sociale område, sjældent kan løses socialpolitisk isoleret. Der har vi brug for samspil med andre områder, og det synes jeg egentlig det her er et meget godt eksempel på. Hvis man lægger det så bredt op, men alligevel holder det inden for det socialpolitiske område, så afskærer man sig alligevel fra nogle af de løsninger, der ligger i Undervisningsministeriets, Arbejdsministeriets, Skatteministeriets, Boligministeriets etc. regi.

Den anden indvending er, at sådan et meget bredt, meget lidt defineret råd vil komme til at lappe ind over en række af de andre råd, vi i Folketinget har været enige om at nedsætte: ældreråd, børneråd, ældreforum, mange andre råd, og hvor man må sige: Hvem har så egentlig kompetence til hvad? Hvordan spiller de egentlig sammen?

Så synes jeg endelig som det tredje, at der er for få brugere. Jeg mener, en vigtig pointe ved mange af de råd og følgegrupper, vi har nedsat, er, at vi i stigende grad er opmærksomme på den særlige betydning, det har at inddrage brugerne, både fordi de faktisk kan give nogle helt særlige ideer og har en helt særlig indfaldsvinkel, som ikke engang de såkaldte eksperter på et område har, og også fordi det i virkeligheden er en del af selve den socialpolitiske indsats, at man aktiverer folk selv, altså det, der med et engelsk ord hedder empowerment, at man bruger en socialpolitisk indsats til at styrke folks egne kræfter.

Derfor er det for mig en meget vigtig pointe, at man inddrager brugerne, og derfor kan jeg sige til Folketinget og forslagsstillerne, at jeg arbejder på to forslag. Det ene går ud på at tage

fat i området omkring hjemløse, hvor jeg mener, der er brug for et talerør, der kan følge med på det område, og hvor brugerne selv kan få et talerør, hvor de kan tage nogle af de problemer op, vi jo jævnligt også bakser med her. Hvad gør vi ved det, hvad gør vi ved de områder? Der har også her i vinter været nye problemstillinger oppe.

Jeg tror, det kan være udmærket at have sådan et talerør for de hjemløse selv og så supplere det med en gruppe af mennesker, der arbejder inden for det område, fra inspektørkollegiet, de, der er inspektører på forsorgshjem og herberger, og andre som sådan en viden- og erfaringsgruppe, der kan støtte op omkring det her råd af brugere.

Jeg vil vende tilbage til de partier, der står bag satspuljeforliget, med hensyn til de her ideer, for jeg forestiller mig, at pengene skal hentes dér, men det var noget, vi allerede havde oppe at vende, da vi indgik forliget omkring satspuljen.

Derudover mener jeg også, der er brug for en mere samlet følgegruppe, der kan tage højde for, at den opdeling, vi opererer med i dag omkring hjemløse, narkomaner, sindslidende og andre svært belastede grupper, jo ikke altid følger virkelighedens opdeling af mennesker og deres problemer. Vi ved jo alle sammen, der er en særlig gruppe sindslidende med misbrugsproblemer, som meget tit falder imellem de behandlingstilbud, der er. Det kan vi ikke bare løse gennem en lovgivning, men det var noget, man godt kunne tage fat på ved at have – vi har noget på området for sindslidende, der hedder dialogfora – en bredere gruppe med brugere og mennesker, der arbejder inden for de her områder, som kan snakke sammen, kritisere noget af det, der foregår eller ikke foregår, og komme med gode ideer til, hvordan man kommer videre.

Vi har i et samråd i Folketingets Socialudvalg i dag diskuteret en rapport fra en narkofølgegruppe, som vi har haft meget stor glæde af. Den idé er jeg meget enig i at vi skal bruge noget mere, og jeg vil også gerne konstruktivt bidrage til, hvordan vi skal gøre det, men jeg mener altså, der er nogle helt konkrete problemer ved lige præcis at skruet det sammen på den måde, og derfor kan jeg ikke støtte forslaget.

Jørn Pedersen (S):

Der er jo ingen tvivl om, at der fra SF's side gemmer sig gode intentioner i det her forslag,